

Ezker abertzalea, bat gehiago

ELKARBIZITZAREN aldeko ponentzia aurrera atera daiteke Eusko Legebiltzarrean, baina egina dagoen moduan herren dago bere helburu teorikoari egoki erantzuteko. Esan gura du horrek ez duela onik ekarriko? Pragmatismoaren esentziari lotuz, seguruenik ekar dezake aurre-erapausorik elkarbizitzaren malkarrea, bizitzako beste dozenaka jarrera eta keinuk egin dezaketen moduan. Baina ez da hori kontua, bakearen eraikuntzan Eusko Legebiltzarrari oinarriak txukun jarri ditzan eskatu behar zaio, eta ponentzia honekin ez da halakorik lortzen, ezker abertzalea alboratzen duen edozer ez delako ondo oinarritua egongo.

Argudia liteke ezker abertzalea bakarrik ez, PP ere ekarri behar dela bake prozesura eta horrek bere denbora eta baldintzak eskatzen dituela. Eta ez da arrazoirik faltako. Argudia liteke, Legebiltzar hankamotz honek garai berrietarako egin dezakeen azken zerbitzuetakoa dela. Eta bai, hala izan liteke. Argudia liteke ezkorrenak irabazteko urrats bat dela. Eta akaso bai. Baina borondate onenean oinarritua balego ere, ez lioke oinarri sendorik jarriko elkarbizitzari. Ez da euskal gatazkan masterri behar jakiteko ezker abertzaleak berdinetik berdiner, bat gehiago moduan, parte hartzen ez badu jai dugula.

Badira arrazoi asko, gainera, pentsatzeko PSE ponentzia bere larrera eramatekotan ari dela: kontakizun bakarraren gaian tematzea, oztopo handia izateaz gain, alferrikakoa da, lausotuago edo ez, gatazkan izandako ikuspegi bertsuak mantenduko direlako iraganaren irakurketan. Hainbat kontakizun, baina puntu batzuen inguruan adostasuna, horra elkarbizitza berriaren gakoak. Hala izan da bortizkeria eta gatazka sakanak izan diren beste leku batzuetan, eta hala izango da hemen ere, elkarbizitzarik izango bada behinik behin;

eta izango da, hori delako herritarren gehiengo handiaren desioa.

Bai, hobe ETAk armak bihar bertan entregatuko balitu eta etzi bere desegitea iragarriko balu. Baina bakoitzari berea, ETARI geratzea eskatu zaio urte luzetan eta ezker abertzaleari estrategia politiko-militarra alboratzea. Biak gertatu dira, eta askoz gauza gehiago ere bai. Denbora beharko du, baina Estatuak ez du aldaketa elikatu, areago, oraingoz nagusiki oztopatu egin du: Otegi eta Bateraguneko gainerakak, Sortu, tratu txarrak, Auzitegi Nazionala, epaiketa politikoak, preso-erregimen giza eskubideak urratzen jarraitzea (bai, hori da gaixo larriak espetxean mantentzea)...

Ez da euskal gatazkan masterri behar jakiteko ezker abertzaleak berdinetik berdiner, bat gehiago moduan, parte hartzen ez badu jai dugula

Euskal gizarteak bakea nahi du, eta azken urtebetean ezker abertzalean urratsak antzeman dituzte, hauteskundeetan saritu egin ditu Bildu eta Amairu. Argia izan da hori, baina ez dirudi oraingoz UPNk, PPK eta PSOEek hala sumatzen dutenik. Edo bai, mugimendu zenbait antzematen delako hain hementika, baina geldo eta urri, urrats bakoitzean ezker abertzalea sendotuko den beldurrez.

"EUSKARAZKO medioetako hainbat kazetari ezker abertzaleko aktibista politikoki diren bitartean ez dugu esparru normalizaturik izango...". zioen duela aste batzuk Markel Olanok Twitterreko mezu batean. Esaldiak beharko luke egi-

learen 140 karaktere baino gehiago aktibismo politikoa zer den azaltzeko, edo azaltzeko ea euskal medioetan ez dagoen normalizatorik hainbat kazetari ezker abertzalekoak direlako; edo ezker abertzaleko hainbat horiek horren indartsuak ote diren sektore oso bat baldintzatzeko. Baieztape batzuekin kontu handiz ibili behar da, edo ondo azaltzen da pentsatzen dena –hori komeni da– edo kalte asko egin daiteke. Ez ote da normalena eta egiazkoena euskarazko medioetako kazetarien perfil ideologikoa askotarikoa izatea? Normalizazioak ez ote du zerikusi handiagoa izango euskararen egoera ez normalizatuarekin?

Hori da, azken finean, esaldiaren zatirik esanguratsuen, euskal medioetan ez dugula esparru normalizaturik, eta horretan bederen bat datoz Olano eta euskal medio gehienak. Joan den astekoa ez zen ohikoa izan euskal hedabideetan: batetik, herri ekimeneko 54 euskal hedabideek sektorearen diagnostiko bateratu bat aurkeztu zuten lehenbiziz, eta bestetik, tokiko 19 hedabideek Tokikom sortu zuten, Topagunearen barruan beste era batera jarduteko.

Euskal hedabideek, azken finean, beste urrats bat eman dute: badakite ibilbidea beraiekin egin beharko dutela ezinbestean, elkarrekin hainbat gauza hobeto egingo dituztela eta, gainera, haien egoeraren analisia ezinbestean partekatu behar dela instituzioekin. EAEko instituzio nagusienek behintzat –Jaurilaritzak eta diputazioek– adierazia dute badutela horretarako borondatea. Azterketa bateratuari ekin behar orain. Mugimenduak datoz euskal komunikazio esparrura, eta ona da hori, baina arretaz ere ibili beharko da, pena bailitzateke mugimendu horiek krisi garaiko diru eskasien eraginez bakarrik gataztea.

